

Tožeča stranka trdi tudi, da je očitno, da se prenos premoženja družbe NCHZ na družbo Via Chem in nato na tožečo stranko ne more šteti za poskus zaobida sklepa Komisije o vračilu pomoči iz dveh razlogov. Prvič, ta zadeva se tako razlikuje od običajnega poskusa zaobida, da še Komisija priznava, da ne razpolaga z nobenim dokazom o namenu izoginitve vračilu. Drugič, Komisija kljub temu sklene, da obstaja gospodarska kontinuiteta in da lahko zato vračilo razširi na tožečo stranko. Vendar temelji ugotovitev Komisije na napačni presoji zaradi napačne razlage posameznih meril, neupoštevanja dokaznega bremena in napačnega razumevanja pojma gospodarska kontinuiteta v primerih državne pomoči.

Tožeča stranka nazadnje trdi, da je pristop Komisije ekonomsko destruktiven in z vidika konkurenčnega prava nepotreben. Tožeča stranka meni, da želi Komisija ustvariti novo, strožjo sodno prakso, v skladu s katero bi bil domet transakcije odločilno merilo, prodajna cena pa le pomožno, če sploh.

5. Peti tožbeni razlog: podredno, kršitev členov 107(1), 108(2) PDEU in člena 14(1) Poslovnika zaradi neomejitve sklepa o vračilu pomoči na 60 % zatrjevane državne pomoči
6. Šesti tožbeni razlog: kršitev člena 296 PDEU zaradi nezadostne obrazložitve gospodarske kontinuitete

Tožeča stranka trdi, da je iz navedb, ki jih je podala v zvezi s prvim tožbenim razlogom, razvidno, da obrazložitev Komisije ni zadostna, da bi Sodišču omogočila sodni preizkus izpodbijanega sklepa, in da tožeča stranka ne more razumeti razlogov, ki so Komisijo pripeljali do sklepa o gospodarski kontinuiteti.

Tožba, vložena 12. marca 2015 – Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB

(Zadeva T-122/15)

(2015/C 178/18)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (Karlsruhe, Nemčija) (zastopniki: A. Glos, K. Lackhoff in M. Benzinger, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj Sklep ECB z dne 5. januarja 2015 (ECB/SSM/15/1 – OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/3), s katerim je naložena ohranitev veljave nadomeščenega Sklepa ECB z dne 1. septembra 2014 (ECB/SSM/14/1 – OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/1), razglasi za ničen;
- naj toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: ECB je uporabila neustrezno merilo pri presoji posebnih okoliščin

- Tožeča stranka s tem tožbenim razlogom trdi, da je ECB presojo, ali je treba tožečo stranko kljub temu, da izpolnjuje merilo velikosti, na podlagi posebnih okoliščin v skladu s členom 6(4), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 1024/2013 ⁽¹⁾ v povezavi s členom 70(1) Uredbe (EU) št. 468/2014 ⁽²⁾, razvrstiti kot manj pomemben subjekt, oprla na štiri različna in medsebojno neusklajena merila. Vsako od teh meril naj bi bilo napačno.
- Tožeča stranka dalje trdi, da je v skladu s členom 70(1) Uredbe št. 468/2014 za obstoj posebnih okoliščin odločilno, da obstajajo „posebne dejanske okoliščine“, zaradi katerih je razvrstitev subjekta kot pomembnega in s tem povezan osrednji nadzor, ki ga opravlja ECB, „neustrezen“. Tožeča stranka trdi, da je razvrstitev subjekta kot pomembnega le na podlagi merila velikosti „neustrezna“ v smislu člena 70(1) Uredbe št. 1024/2013, če taka razvrstitev ni potrebna za uresničitev cilja iz Uredbe št. 1024/2013, temveč bi za uresničitev cilja zadostoval nadzor, ki ga opravlja pristojen organ pod sistemskim nadzorom ECB.

2. Drugi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji v analizi dejanskega stanja

- Tožeča stranka v okviru tega tožbenega razloga trdi, da je ECB napačno menila, da razvrstitev tožeče stranke kot pomembnega subjekta ob upoštevanju navedb, ki jih je tožeča stranka podala na ustni obravnavi in v postopku pred Upravnim odborom za pregled, nikakor ni potrebna za uresničitev ciljev iz Uredbe št. 1024/2013 in da je razvrstitev tožeče stranke kot manj pomembnega subjekta ravno tako v skladu z načeli Uredbe št. 1024/2013. Presoja ECB, da ne obstajajo posebne okoliščine, naj bi bila očitno napačna.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve

- Tožeča stranka navaja, da obrazložitev izpodbijanega sklepa ni koherentna in da vsebuje protislovja. ECB naj bi skupaj navedla štiri merila presoje, ki niso medsebojno povezana in so medsebojno neusklajena.
- Temeljni razlogi naj ne bi bili razvidni iz izpodbijanega sklepa. Poleg tega, naj bi razlogovanje ECB vključevalo le preproste trditve in negacije.
- V Sklepu naj bi se napačno ne upoštevalo navedb tožeče stranke v upravnem postopku. ECB zlasti naj ne bi pojasnila, zakaj dejanske in pravne okoliščine, ki jih je zatrjevala tožeča stranka, naj ne bi zadoščale, da bi se ovrglo domnevo iz člena 6(4), drugi pododstavek, Uredbe št. 1024/2013.

4. Četrti tožbeni razlog: zloraba pooblastil zaradi neuporabe pooblastila za odločanje po prostem preudarku

- Tožeča stranka v okviru tega tožbenega razloga trdi, da je ECB kršila svojo obveznost, da je v obravnavanem primeru pristojna odločati po prostem preudarku, določenem v členih 6(4) Uredbe št. 1024/2013 in 70 Uredbe št. 468/2014. ECB naj bi s tem zlorabila pooblastila.

5. Peti tožbeni razlog: kršitev obveznosti preučitve in upoštevanja vseh upoštevanih okoliščin obravnavanega primera

- Tožeča stranka trdi, da je ECB kršila svojo obveznost, da mora pri odločanju po prostem preudarku znotraj polja proste presoje skrbno in neodvisno preučiti in upoštevati vse upoštevne dejanske in pravne vidike obravnavanega primera. Zlasti naj bi opustila preučitev vseh dejanskih in pravnih vidikov, ki jih je navedla tožeča stranka.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, str. 63).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (UL L 141, str. 1).

Tožba, vložena 30. marca 2015 – Španija/Komisija

(Zadeva T-143/15)

(2015/C 178/19)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopnika: M. Sampol Pucurull in M. García-Valdecasas Dorrego, Abogados del Estado)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi delno ničnost Izvedbenega sklepa Komisije z dne 16. januarja 2015, o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in sicer v delu v katerem so z njim izključeni:

1. pomoči, ki jih je prejela Španija in zadevajo avtonomno skupnost Andalucía v skupnem znesku 3 586 250,48 EUR skupaj z 1 866 977,31 EUR (ločene neposredne pomoči) za finančni leti 2009 in 2010.
2. odhodki Kraljevine Španije, ki zadevajo avtonomno skupnost Castilla y León v znesku 2 123 619,66 EUR (1 479,90 EUR + 978 849,95 EUR + 12 597,37 EUR + 1 720,85 EUR + 1 096 710,18 EUR + 32 261,41 EUR) in sicer iz naslova „Naravne ovire“ in „Kmetijsko-okoljski ukrepi“ za proračunski leti 2010 in 2011, ter

- toženi instituciji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Kraljevina Španija ocenjuje, da je treba izpodbijani sklep razglasiti za ničnega iz teh razlogov:

1. Pavšalni popravek v znesku 5 453 227,79 EUR (ločene neposredne pomoči) je v nasprotju s členom 27(1) Uredbe Komisije (ES) št. 796/2004, členom 31 Uredbe Sveta (ES) št. 1290/2005 ter členoma 3 in 52 Uredbe (EU) št. 1306/2013, ker:

- je Komisija napačno razlagala člen 27 Uredbe (ES) št. 796/2004, saj dejstvo, da so bili rezultati naključnega vzorca v letih 2008 in 2009 slabši kot rezultati vzorca tveganja ne predstavlja kršitve tega člena in zato ne predstavlja kršitev prava Unije, ki na podlagi člena 31 Uredbe (ES) št. 1290/2005 in člena 52 Uredbe (EU) št. 1306/2013 izključuje financiranje kmetijskih odhodkov.